

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **The Tower Commerce s. r. o.**, se sídlem Václavské náměstí 841/3, Praha 1, zast. Mgr. Luborem Bystřickým, advokátem se sídlem U Kanálky 1359/4, Praha 2, proti žalovanému: **Odvolačí finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2020, č. j. 46721/20/5100-41451-711647, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 7. 2021, č. j. 11 Af 3/2021-27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobkyně **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni se vrací soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Lubora Bystřického, advokáta, do 30 dnů od právní moci usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Dne 16. 6. 2020 vydal správce daně rozhodnutí č. j. 4545183/20/2001-52525-105867 o zastavení řízení o žádosti žalobkyně o prominutí penále, neboť žádost byla opožděná. Žalobkyně se odvolala. Žalovaný vydal dne 10. 12. 2020 rozhodnutí č. j. 46721/20/5100-41451-711647, kterým zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí správce daně ze dne 16. 6. 2020 o zastavení řízení. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně žalobu k Městskému soudu v Praze (dále „městský soud“).

[2] Městský soud rozhodnutím uvedeným v záhlaví (dále „napadený rozsudek“) žalobu zamítl. V odůvodnění mimo jiné uvádí, že správce daně nemohl posuzovat oprávněnost důvodů žádosti, neboť žalobkyně nesplnila jednu z formálních podmínek zákonem kladených na žádost o prominutí penále. Správce daně správně zastavil řízení o opožděné žádosti dle § 106 odst. 1 písm. e) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále „daňový řád“).

II. Kasační stížnost žalobkyně a vyjádření žalovaného

[3] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podala proti napadenému rozsudku v zákonné lhůtě z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. kasační stížnost.

[4] Stěžovatelka namítá pochybení žalovaného a městského soudu v tom, že se nezabývali možností prominout daň z moci úřední. Dále namítá přílišnou tvrdost aplikace penále ve svém případě i to, že jde proti smyslu a účelu zákona. Neprominutí penále zasahuje nepřiměřeně do práva stěžovatelky vlastnit majetek a je v rozporu se zásadou zdrženlivosti a přiměřenosti výkonu státní moci. Daňový řád nepočítá se specifickou situací stěžovatelky, u které se po právní moci dodatečných výměrů ukázalo, že daňovou povinnost neměla. Bez ohledu na zmeškání lhůty by mělo k nápravě specifických situací, jako je tato, sloužit prominutí penále. Stěžovatelka o řízeních o vydání dodatečných platebních výměrů nevěděla, neboť veškerou související agendu měl na starosti externí účetní. Vinou externí účetní marně uplynula lhůta pro požádání o prominutí penále. Správce daně měl tuto skutečnost zohlednit při posuzování žádosti.

[5] Žalovaný má kasační stížnost za nedůvodnou. Předmětem soudního přezkumu může být pouze rozhodnutí o odvolání proti procesnímu rozhodnutí o zastavení řízení, nikoliv přezkum dodatečných platebních výměrů či uloženého penále. Žalovaný tvrdí, že ani on, ani správce daně nepochybili, když se nezabývali věcnou stránkou věci při vydání ryze procesního rozhodnutí o zastavení řízení. K namítané nepřezkoumatelnosti žalovaný odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu a míní, že napadený rozsudek není vnitřně rozporný, je jednoznačný a je z něj zřejmé, z jakých důvodů dospěl městský soud k svému závěru. K pochybení externího účetního žalovaný uvádí, že kromě svého vlastního náhledu na věc stěžovatelka neuvádí nic konkrétního, co by mohlo být důvodem pro zrušení napadeného rozsudku.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti. Kasační stížnost je podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.). Stěžovatel je rovněž zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost je však nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s.

[8] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí městského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Aby tedy byla kasační stížnost způsobilá projednání, musí v ní stěžovatelka cíleně reagovat na rozhodnutí městského soudu a kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě jeho argumentaci. Nepostačuje, je-li kasační stížnost pouhým opakováním žalobních námitek.

pokračování

[9] Převzít do kasační stížnosti argumentaci ze žaloby je možné, avšak pouze v rámci cílené polemiky se závěry krajského soudu, případně v rámci poukazu na to, že argumentace v žalobě nebyla krajským soudem vypořádána (a jeho rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné). Účelem kasační stížnosti není ještě jednou před vyšší instancí zopakovat vypořádání žalobních bodů, kterými se již zabýval krajský soud, nýbrž polemizovat se závěry samotného krajského soudu, a tím prověřit jejich zákonnost.

[10] Jak vyplývá z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, kasační stížnost, která beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci městského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s., a bude proto jako nepřijatelná odmítnuta (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Vyzývat stěžovatele k odstranění této vady (§ 109 odst. 1 s. ř. s.) není v takové situaci namístě. Vždy musí být z textu kasační stížnosti patrná alespoň nějaká snaha o to reagovat na konkrétní závěry krajského soudu, zdůraznit přílehlavou judikaturu a přesvědčivě prezentovat ty žalobní argumenty, které žalobce pokládá za nejpádnější. Obdobně judikoval Nejvyšší správní soud například v usneseních ze dne 24. 3. 2021, č. j. 1 Afs 273/2019-50, ze dne 5. 11. 2020, č. j. 7 Ads 243/2020-14, nebo ze dne 2. 5. 2022, č. j. 6 As 71/2022-16. V těchto usneseních při odmítnutí kasační stížnosti též poukazoval na „extrémní shodu“ textu kasační stížnosti se žalobou s tím, že pouhé „kosmetické úpravy“ z takového podání přípustnou kasační stížnost neučiní.

[11] Tak tomu je i v případě nyní posuzované kasační stížnosti. Při srovnání žaloby podané k městskému soudu a kasační stížnosti jsou rozdíly v obou dokumentech minimální. Text kasační stížnosti byl doplněn o část VII. tak, aby byly naplněny základní formální náležitosti kasační stížnosti, jinak je obsah žaloby shodný s obsahem kasační stížnosti.

[12] Městský soud se v napadeném rozsudku žalobními námitkami stěžovatelky dostatečně zabýval, byť je vyhodnotil jinak, než by si stěžovatelka přála. Nešlo o situaci, kdy soud pouze mechanicky převezme text žalovaného. Stěžovatelce se může zdát, že napadený rozsudek městského soudu obsahuje stručné odůvodnění, které dostatečně nereaguje na námitky. Městský soud v bodě 18. napadeného rozsudku vyjádřil, že „žalobkyně podala žádost o prominutí penále po uplynutí tříměsíční lhůty. Nesplnila tedy jednu z formálních podmínek...“ a dále pokračuje, že „v takovém případě nemohl správce daně posuzovat oprávněnost důvodů žádosti a řízení o opožděné žádosti správně zastavit dle § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu“. Z napadeného rozsudku je však dostatečně zřejmé, z jakého důvodu nepovažoval krajský soud právní argumentaci stěžovatelky za důvodnou a proč žalobu zamítl.

[13] Ani část VII. kasační stížnosti, která se sice odlišuje od žaloby podané k městskému soudu, neobsahuje relevantní stížní námitky. Stěžovatelka v ní vznáší argumenty, které uplatnila již před městským soudem, jenž se s nimi vypořádal, a nad rámec své žalobní argumentace ničeho nedodává. Nevede tedy polemiku se závěry městského soudu opřenou o argumenty, jež by na tyto závěry konkrétně reagovaly. K tvrzení stěžovatelky, že řízení o prominutí penále je možné zahájit i z moci úřední, se městský soud jasně vyjádřil v bodě

17. napadeného rozsudku. K námitce nepřiměřeného zásahu do majetkových práv se městský soud vyjádřil v bodě 19. napadeného rozsudku. Stěžovatelka, ostatně jak sama uvádí v kasační stížnosti v bodě 18., opakuje námitku, kterou již uplatnila před městským soudem, aniž by obsahově reagovala na závěry městského soudu. Totéž platí o stížní námitce v bodě 20. kasační stížnosti, s jejímiž argumenty se městský soud vypořádal v bodě 21. napadeného rozsudku.

[14] Námitka v bodě 19 kasační stížnosti (poukaz na § 251 odst. 4 daňového řádu) je nepřijatelná, jelikož nemíří k předmětu řízení (neobsahuje výtky proti závěrům městského soudu). Polemizovat se samotnou správností stanovení penále nelze ve věci týkající se prominutí penále již stanoveného.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Jelikož se kasační stížnost opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., byla odmítnuta pro nepřijatelnost podle § 104 odst. 4, § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a § 120 s. ř. s.

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 věty první a § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[17] Podle § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku. V souladu s § 10a odst. 1 téhož zákona k tomu stanovil lhůtu 30 dnů.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. ledna 2023

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu